

ergenliğe ADIMLAR

Sevgili günlük...

17 Temmuz - Salı

Bizim okulda bir çocuk var, bizim buralarda oturuyor sanırım, sabahları bisikletiyle okula giderken rastlıyorum bir süredir. Şey... çok şirin! Benim yaşlarımda, kıvrık saçlı, her karşılaşmamızda hafifçe gülümsüyor bana. Bugün bakkala gittiğimde o da oradaydı ve ilk kez gelip merhaba dedi bana. Galiba o anda kıpkırmızı oluverdim, ne kadar utandığımı anlatamam! Zar zor bir merhaba dedim ben de. Gayet rahat bir şekilde kendini tanıttı, Mert'miş adı. Bizden birkaç sokak ötede oturuyorlarmış. İnan bana ne dediğimi hatırlamıyorum bile. O kadar heyecanlandım ki!! Ne bu kadar rahat bir şekilde merhaba diyerek gelip tanışmasını bekliyordum, ne de bu kadar heyecanlanacağımı. Bakkaldan geldi-

ğimde annem "Hayırdır? Ne o gülümseme bakalım?" diye şaka yollu sorunca iyice utandım! İnsan bir merhabadan bu kadar utanır mı ama? Adı da ne kadar güzelmiş :)

18 Temmuz - Çarşamba

Bugün okulda da merhabalaştık Mert'le! Yanımda bizim kızlar vardı, Mert uzaklaşır uzaklaşmaz öyle bir kahkaha kopardılar ki, on kat daha utandım sayelerinde, rezil oldum! Gördüler tabi; yüzümün kıpkırmızı olduğunu... insanın kız arkadaşları bazen çok acımasız olabiliyor. Acaba ben de mi bisikletle gitmeye başlasam okula? Belki birlikte döneriz eve... ayy...

19 Temmuz - Perşembe

Bizim kızlar bugün kikirdeyerek yanıma geldiler ve "Hadi bakalım hafta sonu hep birlikte sinemaya gidiyoruz" dediler. Kızlı erkekli kalabalık gidiyor-

muşuz ve tahmin et, Mert de orada olacaktı! Eh ben şimdi nasıl yemek yiyeceğim 2 gün? Ders bile çalışmıyorum adam gibi, durmadan aklıma Mert'in gülümsemesi geliyor. Acaba anneme açsam mı konuyu? Farkındayım zaten birşeyler seziyor o da. Yarın biraz anlatayım, belki azıcık rahatlamama yardımcı olur. Böyle heyecanlı olmak güzel ama, biraz eli ayağı birbirine dolaşiyor insanın.

20 Temmuz - Cuma

Annemle konuştum bugün, benden çok heyecanlandığı diyebilirim. Beni ilk kez böyle görüyormuş (utandım). Yarınki sinemaya gidiş planından da bahsettim. Çok sevindi. "Belki daha sonra bir gün ders çalışmak için eve çağırır, bizimle tanıştırsın" dedi. Ama sanırım ben hayatta böyle birşey söyleyemem Mert'e, en azından şimdilik. Yarın düşündükçe, karnıma ağrılar giriyor! Acaba ne giysem? Beğenir mi beni? Of...

21 Temmuz - Cumartesi

Çok güzel geçti bugün! Film de güzeldi, ama bu küçük bir ayrıntı... Evde hazırlanırken annem de yanımda oturdu ve şakalar yaparak biraz rahatlatmış beni. Ben ne yapacağımı bilemez halde sağa sola koşuştururken bir ara gülmeye başladı, ve daha benim bozulmama bile fırsat vermeden bunun son derece doğal olduğunu, babamla ilk tanıştıkları zamanı ve onunla ilk buluşmalarında neler hissettiğini (ve elindeki-lerin hepsini heyecandan nasıl yere düşürdüğünü) anlattı. Sonra kıyafet meselesini çok abartmamam gerektiği konusunda ufak bir öğüt verdi bana. "Sen zaten çok güzelsin, bırak seni olduğun gibi beğensin, kıyafetini ya da takılarını değil" dedi. Çok sevdim bu lafı! Birkaç saat sonra beni sinemaya bıraktı ve kendisi de alışverişe gitti. Mert de spor giyinmişti, iyi ki annemi dinlemiş ve abartmamışım. Hep birlikte birşeyler yedik, sonra sinemaya gittik (yan yana oturmadık ama olsun, utanırdım zaten), sonra da çıkışta biraz parkta oturup sohbet ettik ve evlerimize dağıldık. Bakalım bir daha ne zaman böyle hep birlikte dışarı çıkacağız... O çok tatlı! :)

Deniz Candaş